

DOSAR NR. [REDACTED] 2007

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.666

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 22.02.2008

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

JUDECĂTOR: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol soluționarea cauzei civile de față privind pe reclamantul [REDACTED] în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED] și Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED], având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în data de 08.02.2008 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea pentru 15.02.2008 și pentru astăzi, 22.02.2008, când:

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 25.06.2007, reclamantul [REDACTED] în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED] și Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED] a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea deciziei nr.106/09.05.2007 a DGFPB privitoare la restituirea sumelor reprezentând TVA și a deciziei nr. [REDACTED].2007 emisă de AFPS [REDACTED], în baza raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTED].12.2006 a AFPS [REDACTED]. Totodată, reclamantul a solicitat obligarea pârâtelor la restituirea sumei de [REDACTED] lei, reprezentând valoarea TVA de rambursat, pentru imobilul construit în [REDACTED], sector [REDACTED].

În motivare, reclamantul a arătat că la data de 17.09.2001 s-a întocmit dosarul de restituire TVA nr. [REDACTED] la AFPS [REDACTED], ulterior trimis spre soluționare la AFPS [REDACTED], pentru imobilul construit la adresa anterior menționată.

În cererea de restituire a menționat o sumă provizorie, de [REDACTED] lei, suma exactă urmând să o stabilească organul fiscal în urma verificării documentelor depuse de reclamant.

Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED] a stabilit suma reală în valoare de [REDACTED] lei, dar nu a dispus restituirea.

Ca urmare a demersurilor repetate ale reclamantului în vederea restituirii acestei sume, AFP S [REDACTED] i-a adus la cunoștință că dacă dorește o achitare parțială, poate formula o nouă cerere, restul sumei urmând a-i fi plătită când se vor finaliza verificările.

Pârâtele au apreciat în mod eronat că suma de restituit trebuie calculată în raport de valoarea precizată în adresa Primăriei, de vreme ce această valoare nu a fost declarată de reclamant conform Legii 27/1994.

Tot eronat s-a scăzut și cota de 20% din valoarea TVA pentru spațiile de birouri și comerț, în condițiile în care imobilul a fost construit numai pentru locuință, aspect atestat și de expertiza tehnică întocmită, planul cadastral și cartea funciară.

Pârâta DGFPMB a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată,apreciindu-se că în mod corect TVA de restituit a fost calculat în raport de limita valorii reale declarate la terminarea lucrărilor și nicidecum în baza valorii estimate înscrisă în autorizația de construire,în conformitate cu art.1 alin.2 din OMF nr.1026/2000 privind aplicarea cotei zero a taxei pe valoarea adăugată pentru construcția,extinderea ,consolidarea și reabilitarea locuințelor.

Analizând actele și lucrările dosarului ,instanța reține următoarele:

Prin cererea de restituire TVA înregistrată la AFPS ● sub nr. [REDACTED] 17.09.2001, reclamantul a solicitat restituirea sumei de [REDACTED] lei, reprezentând taxa pe valoare adăugată aferentă lucrărilor de construcție a unei locuințe situate în [REDACTED], sector ●, cerere ce a fost remisă spre soluționare organului fiscal de domiciliu ,respectiv AFPS ● și înregistrată sub nr. [REDACTED] 12,10.2001.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTED] 2,12.2006, AFPS ● a reținut că societățile furnizoare au înregistrat în evidențele fiscale facturile emise reclamantului rezultând suma totală de [REDACTED] lei TVA facturat.

De asemenea, reținându-se că, potrivit propriei declarații a reclamantului ,20% din suprafața clădirii construite reprezintă spațiu cu destinația de birouri,precum și împrejurarea că valoarea totală a investiției pentru imobilul D+P+3E este de [REDACTED] lei(conform adresei Primăriei Municipiului București nr. [REDACTED] 2000),s-a calculat TVA de restituit în sumă de [REDACTED] lei.

Prin decizia nr. [REDACTED] 2007 emisă de AFPS6 s-a dispus restituirea sumei de [REDACTED] lei către reclamant.

Prin decizia 106/09.05.2007 emisă de DGFPMB s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de către reclamantul Coca Radu împotriva raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTED] 12.2006.

Soluția de respingerea a contestației,precum și decizia de restituire anterior menționată sunt legale pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Autorizația de construire pentru imobilul din [REDACTED] nr. [REDACTED] a fost emisă la cererea reclamantului pentru lucrări de construire imobil D+P+3E cu funcțiunea de locuință și birouri.

Ca urmare a solicitării organului fiscal sesizat cu cererea de restituire de TVA,prin adresa din data de 21.07.2005,reclamantul a precizat că din totalul suprafeței imobilului compus din D+P+3E ,birourile reprezintă 20%.

În acest context,cu temei a reținut organul fiscal că la calculul TVA aferent valorii lucrării trebuie să se raporteze doar la suprafața cu destinația de locuință,respectiv 80% din imobilul din [REDACTED],de vreme ce dispozițiile OMF nr.1026/2000 reglementează aplicarea cotei zero a taxei pe valoarea adăugată pentru construcția, extinderea, consolidarea și reabilitarea locuințelor, iar nu a spațiilor cu destinația de birouri.

Împrejurarea că reclamantul ,a revenit ulterior sub aspectul procentului ce îl reprezintă porțiunea de construcție cu destinația de birouri,pentru ca în final să declare că de fapt întreaga construcție este destinată locuirii,nu are relevanță în speță.Pe de o parte ,această revenire nu doar are o justificată temeinică, simpla afirmație cum că reclamantul ar fi fost amenințat de funcționarii organului fiscal că nu va primi nici un ban dacă nu declară o anumită suprafață ,nefiind de natură a forma convingerea instanței în sensul eronatei rețineri de către organul fiscal a cotei de 20%. Pe de altă parte,argumentele reclamantului privind împrejurarea că imobilul construit de acesta are 100% destinația de locuință susținute cu raportul de expertiză și extrasul de cartea funciară,sunt contrazise de mențiunile

autorizației de construire care ,astfel cum s-a arătat,precizează fără dubiu că a fost eliberată și pentru imobil cu destinația de birouri.De altfel,dispozițiile OMF 1026 /2000 arată în mod expres că se acordă cota zero a taxei pe valoarea adăugată construcțiilor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) sunt prevăzute în autorizația eliberată în condițiile Legii nr. 50/1991, republicată;

b) sunt executate de persoane fizice și/sau juridice autorizate, cu respectarea reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor.

Așa fiind,rezultă cu evidență că schimbarea ulterioară a destinației unei părți a imobilului de către reclamant nu este de natură a face aplicabile dispozițiile privind acordarea cotei zero a taxei pe valoare adăugată prin raportare la întreaga valoare a lucrării efectuate .

Nu poate fi primită nici susținerea reclamantului potrivit cu care nu ar fi aplicabile în speță dispozițiile art.2 alin.1 lit d motivat de împrejurarea că a solicitat restituirea taxei pe valoare adăugată într-un quantum mai mic decât cel convenit în raport de valoarea construcției declarată în autorizația de construire.

În acest sens,se reține că potrivit textului de lege anterior menționat, cota zero a taxei pe valoarea adăugată se realizează prin restituirea taxei pe valoarea adăugată aferente lucrărilor facturate peste limita valorii autorizate a lucrărilor, la terminarea lucrărilor de construcție, extindere, consolidare și reabilitare a locuințelor, în limita valorii reale a lucrărilor, declarate conform art. 28 din Legea nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale, republicată, cu modificările ulterioare.

De reținut că însuși reclamantul a confirmat împrejurarea că valoarea reală a lucrării a depășit cu mult pe aceea precizată în cuprinsul autorizației de construire,iar împrejurarea că acesta a înțeles a solicita returnarea taxei într-un quantum mai mic nu prezintă relevanță sub aspectul incidenței în cauză a textului anterior menționat.

Pentru considerentele expuse,instanța va respinge acțiunea reclamantului ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTARĂȘTE**

Respinge acțiunea privind pe reclamantul [REDACTAT], cu domiciliul în București, sector [REDACTAT], nr. [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cu sediul în București, sector 2, STR. PROF. DR. DIMITRIE GEROTA, nr. 13, Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTAT], cu sediul în București, sector [REDACTAT] și Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTAT], cu sediul în București, sector [REDACTAT], ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 22.02.2008.

PREȘEDINTE,
Bianca Patras

JUDECĂTOR,
Daniel Radu

GREFIER,
Elena Netcu

